

Sygn. akt V CSK 247/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa I. J.
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 lutego 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powódka wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 6 grudnia 2012 r., w którym oddalono apelację tej powódki od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21 sierpnia 2012 r. W wyroku tym oddalono powództwo powódki skierowane przeciwko pozwanej [...] Spółdzielni Mieszkaniowej o zapłatę kwoty 83.898,60 zł z odsetkami.

W skardze kasacyjnej sformułowano zarzut naruszenia art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. w brzmieniu obowiązującym w czasie zawarcia umowy z 2006 r. (Dz. U. z 2003 r., nr 119, poz. 1116 ze zm.), a także wskazywano, że występuje istotne zagadnienie prawne, które przedstawione zostało (niezbyt jasno stylistycznie) na s. 8 i 12 skargi kasacyjnej. W każdym razie – zdaniem strony skarżącej – pojawia się kwestia zastosowania wspomnianego przepisu (zwrotu wkładu mieszkaniowego) pomimo nieopuszczenia lokalu spółdzielczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w nich motywację prawną wniosku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje – wbrew stanowisku strony skarżącej – przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W sprawie tej występuje nie kwestia interpretacji wskazanego w skardze przepisu ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, lecz zagadnienie, czy w okresie objętym pozwem można mówić o opóźnieniu się strony pozwanej (art. 481 k.c.). Wyrażone przez Sąd Apelacyjny stanowisko (s. 5 uzasadnienia zaskarżonego wyroku) znajduje oparcie w treści § 9 wspomnianej umowy stron.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.